

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Drozd

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Wójcik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowym Sączu: Jakuba Nalepy

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2019 r., 21 listopada 2019 r., 02 grudnia 2019 r., 20 stycznia 2020 r. sprawy karnej

I. G. c. S. i O. z domu K.,

ur. (...) w N.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 01 września 2017 r. do 18 października 2017 r. w N., działając w celu osiągnięcia korzyści osobistej i wykorzystując fakt wykonywania zawodu pedagoga – nauczyciela Zespołu Szkół (...), nadużyła przysługujących jej z tego tytułu uprawnień i niedopełniała ciężących na niej obowiązków wywierając presję psychiczną na uczniach:

klasy 1B – S. A., W. W. (1), P. B., K. S. (1), A. B. (1), J. T., D. B. (1), D. B. (2), M. O., J. O., K. P., W. B., Z. T., W. J., B. S., P. F., M. M., P. M., E. L., W. P., U. N., M. R., M. S. (1), A. K., O. S., K. W., S. Z. (1), A. W.,

klasy 2EK – K. U., M. K. (1), A. M., K. G. (1), D. G., M. K. (2), M. G., K. K. (1), M. B. (1), O. F. (1), A. G., K. G. (2), G. J., S. K. (1), S. K. (2), A. O., G. R., P. R., A. Ś., M. T.

poprzez składanie obietnic umożliwienia uczniom korzystania w czasie sprawdzianów z pomocy naukowych oraz przychyłnej oceny ich prac pisemnych i odpowiedzi ustnych a także wielokrotne, natrętne nagabywanie w/w w czasie zajęć szkolnych oraz za pośrednictwem Internetu w celu skłonienia pokrzywdzonych do oddania drogą telefoniczną (SMS), na własny koszt, głosu popierającego jej kandydaturę w zorganizowanym przez Gazetę (...) konkursie „Nauczyciel na medal” a po powiadomieniu przez uczniów Dyrekcji szkoły kierowanie pod ich adresem uwag o dwulicowości, zdradzie, donosicielstwie i nieuniknionej karze, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego uczniów

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 i 2 kk

I. Uniewinnia oskarżoną I. G. od popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia i na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

II. Na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk, art. 616 § 1 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej I. G. 1.944 (tysiąc dziewięćset czterdzieści cztery) złote tytułem wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy w sprawie.

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1402/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	G. I.	w okresie od 01 września 2017 r. do 18 października 2017 r. w N., działając w celu osiągnięcia korzyści osobistej i wykorzystując fakt wykonywania zawodu pedagoga – nauczyciela Zespołu Szkół (...), nadużyła przysługujących jej z tego tytułu uprawnień i niedopełniała ciążących na niej	

obowiązków wywierając presję psychiczną na uczniach:

klasy 1B – S. A., W. W. (1), P. B., K. S. (1), A. B. (1), J. T., D. B. (1), D. B. (2), M. O., J. O., K. P., W. B., Z. T., W. J., B. S., P. F., M. M., P. M., E. L., W. P., U. N., M. R., M. S. (1), A. K., O. S., K. W., S. Z. (1), A. W.,

klasy 2EK – K. U., M. K. (1), A. M., K. G. (1), D. G., M. K. (2), M. G., K. K. (1), M. B. (1), O. F. (1), A. G., K. G. (2), G. J., S. K. (1), S. K. (2), A. O., G. R., P. R., A. Ś., M. T.

poprzez składanie obietnic umożliwienia uczniom korzystania w czasie sprawdzianów z pomocy naukowych oraz przychylniej oceny ich prac pisemnych i odpowiedzi ustnych a także wielokrotne, natrętne nagabywanie w/w w czasie zajęć szkolnych oraz za pośrednictwem Internetu w celu skłonienia pokrzywdzonych do oddania drogą telefoniczną (SMS), na własny koszt, głosu popierającego jej kandydaturę w zorganizowanym przez Gazetę (...) konkursie „Nauczyciel na medal” a po powiadomieniu przez uczniów Dyrekcji szkoły kierowanie pod ich adresem uwag o dwulicowości, zdradzie, donosicielstwie i

		nieuniknionej karze, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego uczniów	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
nagabywanie przez oskarżoną I. G., nauczyciela Zespołu Szkół (...) - uczniów klas 1B i 2EK (ww. placówki) w czasie zajęć szkolnych oraz za pośrednictwem Internetu w celu skłonienia ww. uczniów do oddania drogą telefoniczną (SMS), na własny koszt, głosu popierającego jej kandydaturę w zorganizowanym przez Gazetę (...) konkursie „Nauczyciel na medal” - w zamian za obietnicę umożliwienia im korzystania w czasie sprawdzianów z pomocy naukowych oraz przychyłnej oceny ich prac pisemnych i odpowiedzi ustnych	Wyjaśnienia oskarżonej I. G.	617-620, 839-840	
zeznania T. P.	111-113, 661-662, 840-841		
zeznania G. S. (1)	399-400, 728-729 841		
zeznania J. P.	402, 841-842		
zeznania S. A.	406-407		
zeznania W. W. (1)	411, 843-844		
zeznania P. B.	415, 844		

zeznania K. S. (1)	419, 844	
zeznania A. B. (1)	423, 845	
zeznania J. T.	427, 845	
zeznania D. B. (1)	431, 845	
zeznania D. B. (2)	435, 846	
zeznania M. O.	438, 846	
zeznania J. O.	433, .866	
zeznania K. S. (2)	449,	
zeznania K. P.	452, 849	
zeznania W. B.	454, 849-850,	
zeznania Z. T.	459, 850	
zeznania M. B. (1)	554	
zeznania W. L.	461-462, 850	
zeznania B. S.	465, 851	
zeznania P. F.	471, 851	
zeznania M. M.	474, 851	
zeznania P. M.	478, 851-852	
zeznania W. P.	485-486, 852	
zeznania E. L.	482, 852	
zeznania U. N.	490, 853	

zeznania M. R.	493-494, 852-853	
zeznania M. S. (1)	498, 853	
zeznania A. K.	502	
zeznania S. Z. (2)	512, 853	
zeznania A. W.	515, 859	
zeznania O. S.	505, 854	
zeznania K. W.	509, 854	
zeznania K. U.	527, 859	
zeznania M. W.	522,867	
zeznania M. K. (1)	529, 860	
zeznania M. G.	533, 860	
zeznania A. M.	536, 860	
zeznania K. G. (1)	539, 861	
zeznania D. G.	542, 861	
zeznania M. K. (2)	544, 861	
zeznania K. K. (1)	548, 865	
zeznania M. S. (2)	551, 867	
zeznania O. F. (2)	557, 861-862	
zeznania K. M.	577-578	
zeznania A. G.	560, 862	

zeznania G. J.	572, 862	
zeznania K. G. (2)	563, 862-863	
zeznania K. J.	566, 867	
zeznania A. J.	569, 867	
zeznania S. K. (1)	575, 863	
zeznania K. N.	571, 868	
zeznania S. K. (2)	584, 863	
zeznania W. M.	587, 868	
zeznania A. O.	590, 863	
zeznania G. R.	593, 865	
zeznania A. Ś.	602, 866	
zeznania M. T.	605, 866	
zeznania G. S. (2)	599	
zeznania M. B. (2)	658,866	
zeznania A. B. (2)	672, 866-867	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.2.1.	G. I.	<p>w okresie od 01 września 2017 r. do 18 października 2017 r. w N., działając w celu osiągnięcia korzyści osobistej i wykorzystując fakt wykonywania zawodu pedagoga – nauczyciela Zespołu Szkół (...), nadużyła przysługujących jej z tego tytułu uprawnień i niedopełniała ciężących na niej obowiązków wywierając presję psychiczną na uczniach:</p> <p>klasy 1B – S. A., W. W. (1), P. B., K. S. (1), A. B. (1), J. T., D. B. (1), D. B. (2), M. O., J. O., K. P., W. B., Z. T., W. J., B. S., P. F., M. M., P. M., E. L., W. P., U. N., M. R., M. S. (1), A. K., O. S., K. W., S. Z. (1), A. W.,</p> <p>klasy 2EK – K. U., M. K. (1), A. M., K. G. (1), D. G., M. K. (2), M. G., K. K. (1), M. B. (1), O. F. (1), A. G., K. G. (2), G. J., S. K. (1), S. K. (2), A. O., G. R., P. R., A. Ś., M. T.</p> <p>poprzez składanie obietnic umożliwienia uczniom korzystania w czasie sprawdzianów z pomocy naukowych oraz przychylniej oceny ich prac pisemnych i odpowiedzi ustnych a także wielokrotne, natrętne nagabywanie w/w w czasie zajęć szkolnych oraz za pośrednictwem Internetu w celu skłonienia pokrzywdzonych do oddania drogą telefoniczną (SMS), na</p>	
--------	-------	--	--

		własny koszt, głosu popierającego jej kandydaturę w zorganizowanym przez Gazetę (...) konkursie „Nauczyciel na medal” a po powiadomieniu przez uczniów Dyrekcji szkoły kierowanie pod ich adresem uwag o dwulicowości, zdradzie, donosicielstwie i nieuniknionej karze, czym działała na szkodę interesu publicznego i prywatnego uczniów	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
stosowanie przez oskarżoną względem uczniów przemocy i groźby bezprawnej celem skłonienia ich do oddania głosu na jej kandydaturę w konkursie organizowanym przez Gazetę (...)	zeznania D. B. (1)	431, 845	
zeznania D. B. (2)	435, 846		
zeznania W. L.	461-462, 850		
zeznania P. F.	471, 851		
zeznania M. M.	474, 851		
zeznania P. M.	478, 851-852		
zeznania E. L.	482, 852		
zeznania U. N.	490, 853		

zeznania A. K.	502	
zeznania S. Z. (2)	512, 853	
zeznania M. B. (1)	554,	
zeznania A. W.	515, 859	
zeznania O. S.	505, 854	
zeznania K. W.	509, 853	
zeznania K. U.	527, 859-860	
zeznania M. W.	523, 867	
zeznania M. K. (1)	529, 860	
zeznania A. M.	536, 860	
zeznania K. G. (1)	539, 861	
zeznania D. G.	542, 861	
zeznania K. K. (1)	548, 865	
zeznania M. S. (2)	551, 867	
zeznania O. F. (2)	557, 861-862	
zeznania K. M.	578	
zeznania A. G.	560, 862	
zeznania G. J.	572, 862	
zeznania K. G. (2)	563, 862-863	
K. J.	569, 867	

zeznania A. J.	569, 867		
zeznania S. K. (1)	575, 863		
zeznania K. N.	581, 868		
zeznania S. K.	584, 863		
zeznania W. M.	587, 868		
zeznania A. O.	590, 863		
zeznania G. R.	593, 865		
zeznania A. Ś.	602, 866		
zeznania M. T.	605, 866		
zeznania G. S. (2)	599		
	wydruki treści korespondencji telefonicznej ((...) S.)	21-38, 148-165, 248-253, 705-727	
1. Ocena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1 1.1.1 1.1.1 1.1.1 1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej I. G.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie w jakim nie przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej czynu oraz zaprzeczyła aby zmuszała uczniów (za pomocą groźby lub przemocy) do oddania	

<p>1.1.1</p> <p>1.1.1</p>		<p>głosu poprzez wysłanie sms- a premium na jej kandydaturę w konkursie „Nauczyciel na medal”</p> <p>wyjaśnienia te korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym – tworząc z nim spójną całość</p>	
<p>zeznania T. P.</p>	<p>Dyrektor Zespołu Szkół (...) w N., w swojej relacji opisał okoliczności w jakich dowiedział się o działaniach i prośbach oskarżonej I. G. kierowanych do uczniów klasy 1 B i 2 EK celem uzyskania głosów poparcia w zorganizowanym przez Gazetę (...) konkursie „Nauczyciel na medal”, przedstawił podjęte działania ukierunkowane na wyjaśnienia sprawy</p> <p>relacja w pełni spójna i logiczna</p>		
<p>zeznania G. S. (1)</p>	<p>jako pierwszy z nauczycieli został poinformowany przez uczniów o nachalnych prośbach nauczycielki I. G. o wysyłanie sms-ów na jej kandydaturę w konkursie, niezwłocznie o fakcie poinformował dyrekcję szkoły</p> <p>zeznania spójne, rzeczowe</p>		
<p>zeznania J. P.</p>	<p>wychowawca klasy 2EK, po uzyskaniu informacji od G. S. (1) o zachowaniu oskarżonej,</p>		

	<p>przeprowadził rozmowę z uczniami ww. klasy, uczniowie potwierdzili mu okoliczności przekazane wcześniej panu S.,</p> <p>zeznania rzeczowe, konsekwentne</p>	
zeznania M. B. (2)	<p>świadek zgłosił kandydaturę I. G. do konkursu „Nauczyciel na medal”, chciał się nie jako odwdziżyć za to, że oskarżona w czasie liceum za darmo poza lekcjami przygotowywała go matury, otrzymał wiadomość z prośbą o wysłanie sms-a, odpisał, że zagłosuje, ale tego nie zrobił z uwagi na blokadę sms-ów premium,</p> <p>zeznania spójne i logiczne</p>	
zeznania S. A.	<p>nie budzą wątpliwości i są dla Sądu przekonywające zeznania uczniów klas 1 B i 2 EK Zespołu Szkół (...) w N.,</p> <p>świadkowie w sposób rzeczowy, spójny, konsekwentny, a przede wszystkim wzajemnie korespondujący ze sobą wskazywali, że w okresie od około połowy września do października 2017 roku nauczycielka I. G. w czasie lekcji historii i wosy wykonywała działalność "agitacyjną" na rzecz swojej kandydatury w konkursie „Nauczyciel na medal”, prosiła o wysłanie sms-ów premium, które stanowiły</p>	

głos poparcia, stale przypominała o konkursie,

z relacji świadków wynika, że nagabywanie o wysłanie płatnych sms-ów premium odbywało się również poprzez prywatne rozmowy na komunikatorze M., uprzednio nauczycielka niemal w jednym czasie zaprosiła większość uczniów z ww. klas do grona znajomym na F.

oskarżona w swoim zachowaniu była nachalna, czasami wręcz namolna, za zapewnienie przez uczniów że wysła w późniejszym czasie sms-y dała im możliwość korzystania w czasie sprawdzianów z pomocy naukowych oraz przychylniej oceniała ich prace

z zeznań części świadków tj.: S. A., W. W. (2), K. S. (1), J. O., K. S. (2), K. P., W. B., Z. T., B. S., M. R., M. K. (2) - wynika (niektórzy przyznawali to wprost), że nie ulegali namowom oskarżonej i nie wysłali żadnych sms-ów premium,

pomimo, że takie prośby nie były jednorazowe, nie czuli jednak presji i wymogu, że muszą to zrobić i tego nie robili

inni uczniowie jak: A. B. (1), J. T., M. S. (1) wskazywały, że przez namolność i nachalność nauczycielki w prośbach

o głos i przypominaniu o konkursie

czuły się zmuszane do oddania głosu, jednak sms-ów w rzeczywistości nigdy nie wysłały;

jeszcze inni: P. B., K. S. (1), Z. T. definiowali, że "zmuszanie" polegało na tym, że pani G. pozwoliła im otworzyć książki w czasie sprawdzianów prosząc jednocześnie o oddanie głosu. Mimo to świadkowie: P. B., K. S. (1), A. B. (1), D. B. (1), wskazały, że głosu na oskarżoną nigdy nie oddały (nie wysłały sms-a)

Do oddania głosu (wysłania sms-a) spośród wymienionych świadków na prośbę oskarżonej przyznała się jedynie M. O..

Żaden z wymienionych świadków nie wskazał, aby prośby oddanie głosów łączyły się z groźbami i zastraszaniem.

Dogłębna analiza zeznań ww. świadków wespół z ankietami przeprowadzonymi z uczniami klasy 1 B (k. 679-763) dowodzi również, że zachowanie oskarżonej względem uczniów zmieniło się początkiem stycznia 2018 roku (kiedy oskarżona dowiedziała się o tym, że uczniowie poskarżyli się na nią dyrekcji)

od tego czasu nastawienie oskarżonej względem nich stało się wtedy wyraźnie negatywne, miała do nich żal, że to wyszło poza klasę, była niemila, stawiała negatywne oceny, pytała na lekcjach (co wcześniej nie miało miejsca). Od tego czasu czuli obawy i dyskomfort psychiczny z koniecznością odbywania lekcji z oskarżoną.

W ocenie Sądu zarówno treść zeznań wymienionych świadków, które są wyczerpujące i spójne - oraz biorąc pod uwagę pozostały (nieosobowy, w pełni obiektywny) zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci „print screen-ów” korespondencji prowadzonej przez oskarżoną z uczniami - nie ma żadnych podstaw do podważenia przedstawionej przez nich wersji zdarzeń. Nie było zatem podstaw by im nie wierzyć.

Zeznania świadków mają charakter relacji spontanicznych, niewyuczonych - brak jest więc podstaw do przyjęcia, że przedstawili fakty w sposób niezgodny z rzeczywistością.

zeznania W. W. (1)

zeznania P. B.

zeznania K. S. (1)		
zeznania A. B. (1)		
zeznania J. T.		
zeznania M. O.		
zeznania J. O.		
zeznania K. S. (2)		
zeznania K. P.		
zeznania W. B.		
zeznania Z. T.		
zeznania B. S.		
zeznania M. R.		
zeznania M. S. (1)		
wydruki treści korespondencji telefonicznej ((...) S.)	W pełni obiektywny i bezstronny dowód potwierdzający wysyłanie przez oskarżoną I. G. wiadomości do uczniów klas 1 B i 2 (...) w N. z prośbami o oddanie głosu na jej kandydaturę w konkursie „Nauczyciel na medal”	
zeznania D. B. (1)	Sąd przyznał walor wiarygodności również pozostałym przesłuchanym w sprawie świadkom - uczniom klas: 1 B i 2 EE Zespołu Szkół (...) w N..	

Świadkowie:

(z klasy 1 B) D. B. (1), D. B. (2), W. L., P. F., M. M., P. M., E. L., W. P., U. N., A. K., O. S., K. W., S. Z. (2), A. W.,

oraz

(z klasy 2 EK) K. U., M. W., M. K. (1), M. B. (1), M. G., A. M., K. G. (1), D. G., K. K. (1), M. S. (2), O. F. (2), K. M., A. G., G. J., K. G. (2), K. J., A. J., S. K. (1), K. N., S. K. (2), W. M., A. O., G. R., A. Ś., M. T., G. S. (2)

w swoich zeznaniach rzeczowo przedstawili zachowania oskarżonej oraz nakreślili kontekst sytuacyjny zdarzeń – który w zasadzie nie różnił się od zeznań ocenionych wyżej świadków (pozostałych uczniów). Wymienieni wskazywali, że oskarżona informowała ich na lekcjach o zgłoszeniu jej kandydatury do konkursu „Nauczyciel na medal”, prosząc jednocześnie o głosy poprzez wysłanie sms-ów premium.

Oskarżona w swoich prośbach była natarczywa, mówiła o tym niemal na wszystkich na lekcjach oraz w prywatnych wiadomościach za pośrednictwem komunikatora M..

Po zapewnieniu jej, że taki głos oddadzą dawała im możliwość korzystania podczas sprawdzianów z podręczników.

Znaczna część z nich prośby oskarżonej odbierało jako swego rodzaju nacisk i dyskomfort. Prośby oskarżonej opisywali jako nachalne, męczące, czasami żenujące.

Byli też tacy którzy wprost wskazywali, że w ogóle nie taktowali próśb oskarżonej jako jakiegoś przymusu (M. S. (3) i G. S. (2)).

Sąd ocenił, że zeznania te tworzą (współ z zeznaniami pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków) logiczną i przekonywającą całość, dając pełny obraz zdarzeń, których okoliczności i przebieg starali się w miarę swoich możliwości odtworzyć.

Wymienieni świadkowie (poza okolicznościami, które opisane są w sposób tożsamy dla wszystkich uczniów) w swoich relacjach odnieśli się do jednorazowej sytuacji jaka miała miejsca w czasie lekcji historii w ich klasach.

Z relacji ww. uczniów klasy 1 B wynika, że podczas jednej historii nauczycielka I. G. poprosiła uczennicę o rozdanie telefonów, które normalnie na czas zajęć lekcyjnych znajdowały się w specjalnym koszyczku. Kiedy każdy miał już swój telefon w dłoni

zwróciła się do nich słowami: „teraz możecie na mnie głosować”. Wymienieni świadkowie zeznali, że większość klasy udawała, że wysłała, nieliczni faktycznie wysłali sma) – jednakże nie było takiej sytuacji aby oskarżona „stała” nad każdym uczniem z osobna i sprawdzała, czy spełnili jej prośbę.

Oskarżona siedziała w tym czasie przy biurko i odświeżała stronę z wynikami konkursu. Wyraziła rozczarowanie, że głosów nie przybywa, na co została uspokojona przez uczniów, że pewnie wystąpił jakiś problem z serwerem. Na koniec ponowiła prośbę o głosy w domu.

Z zeznań uczniów klasy 2 EK wynika, że podczas lekcji oskarżona najpierw poinformowała ich, że bierze udział w konkursie „Nauczyciel na medal”, a potem dała im możliwość skorzystania z telefonu po wcześniejszym zabranii z koszyczka, aby zagłosowali na jej kandydaturę. Znaczna większość osób zabrała telefon. Równolegle oskarżona przeszła się po sali, a potem przy biurku odświeżała stronę internetową z wynikami plebiscytu, aby na bieżąco śledzić wyniki. Głosów tylko nieznacznie przybyło. Oskarżona była raczej zawiedziona tym

faktem, mimo to nie podjęła żadnych bezpośrednich działań, aby nakłonić uczniów do wysłania sms-ów. Na koniec lekcji ponowiła jedynie prośbę o głosy.

Świadkowie: D. B. (1), D. B. (2), W. L., M. B. (1), P. F., M. M., P. M., E. L., W. P., U. N., A. K., A. W., O. S., K. W., K. U., M. K. (1), M. G., A. M., D. G., M. S. (2), O. F. (2), K. M., A. G., K. G. (2), A. J., K. N., W. M., A. O., G. R., A. Ś., M. T. i G. S. (2) - zeznali, że w czasie lekcji na której były rozdane telefony nie wysłali sms-ów o które prosiła oskarżona, bawili się wtedy telefonami, symulując tę czynność

W opisanych sytuacjach prośbę oskarżonej spełniło tylko pięcioro uczniów (K. G. (1), K. K. (1), K. J. (całkowicie dobrowolnie), S. K. (1) i G. J.)

zeznania D. B. (2)	
Zeznania W. L.	
Zeznania P. F.	
Zeznania M. M.	
Zeznania P. M.	
Zeznania E. L.	
Zeznania U. N.	

Zeznania A. K.	
Zeznania S. Z. (2)	
Zeznania A. W.	
Oliwi S.	
Zeznania K. W.	
Zeznania K. U.	
Zeznania M. W.	
Zeznania M. K. (1)	
Zeznania M. B. (1)	
Zeznania M. G.	
Zeznania A. M.	
Zeznania K. G. (1)	
Zeznania D. G.	
Zeznania K. K. (1)	
Zeznania M. S. (2)	
Zeznania O. F. (2)	
Zeznania K. M.	
Zeznania A. G.	
Zeznania G. J.	
Zeznania K. G. (2)	

Zeznania K. J.			
Zeznania A. J.			
Zeznania S. K. (1)			
Zeznania K. N.			
Zeznania S. K. (2)			
Zeznania W. M.			
Zeznania A. O.			
Zeznania G. R.			
Zeznania A. Ś.			
Zeznania M. T.			
Zeznania G. S. (2)			
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej I. G.	nie podzielił Sąd wyjaśnień oskarżonej w zakresie w jakim zaprzeczyła temu, że wielokrotnie i w sposób natarczywy w czasie lekcji z klasami 1 B i 2 (...) w N. oraz w prywatnych	

		<p>wiadomościach z ww. uczniami za pośrednictwem komunikatora M. prosiła ich o oddanie głosu poprzez wysłanie sms-a premium na jej kandydaturę w konkursie „Nauczyciel na medal”</p> <p>wyjaśnienia te są odosobnione w kontekście pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (zeznań uczniów klas 1 B i 2 EK, oraz całkowicie obiektywnego materiału nieosobowego – „print screen-ów” rozmów nawiązanych przez oskarżoną z uczniami.</p> <p>wyjaśnienia tej treści były wynikiem obawy oskarżonej przed odpowiedzialnością karną, stanowiły wyraz przyjętej linii obrony</p>
Zeznania M. C.	nie miała bezpośrednich informacji w zakresie zdarzeń objętych zarzutem, przyznała, że wysłała sms -y na kandydaturę oskarżonej, ale robiła to dobrowolnie	
zeznania A. B. (2)	uczennica oskarżonej w latach 2012-2015, nie miała wiedzy w zakresie zdarzeń objętych aktem oskarżenia	
1.2.1 1.2.1	zeznania D. B. (1)	Z relacji wymienionych świadków jasno i kategorycznie wynika, że oskarżona I. G. w

1.2.1

1.2.1

czasie lekcji historii kiedy to zezwoliła im na skorzystanie z telefonu celem wysłania sms-ów premium nie stosowała ani gróźb bezprawnych, ani tym bardziej przemocy.

Uczniowie 1 B zeznali, że po rozdaniu telefonów symulowali czynność wysłania sms-ów, „bawiąc” się telefonami. Nauczycielka sprawdzała na bieżąco wyniki głosowania, poinformowała ich, że głosów nie przybywa. Uczniowie mając świadomość, że nie spełnili jej prośby uspakajali ją, że to zapewne wina serwerów. Na tym zdarzenie się skończyło.

Z relacji drugoklasistów wynika natomiast, że zabór telefonu z koszyczka w celu oddania głosu był dobrowolny. Większość uczniów skorzystała z okazji zabrania telefonu, jednak podobnie jak w pierwszej klasie – w znacznej większości symulowali wysyłanie sms-ów. Po rozdaniu telefonu oskarżona przeszła się po sali, a potem wróciła do biurka aby sprawdzić wyniki na stronie internetowej.

Do oddania głosu przyznali się K. G. (1), K. K. (1), K. J., S. K. (1), G. J..

Dwoje ostatnich uczniów w swoich relacjach wskazało, że wysłali sms-

a, ponieważ oskarżona była blisko i się na nich patrzyła.

Podkreślić przy tym należy, że oskarżona nie „stała” nad żadnym z uczniów z osobna, aby pod jej nadzorem wysłał sms-a. Nie podchodziła do uczniów i nie weryfikowała naocznie, czy sms-y zostały przez nich wysłane. I. G. nie stosowała również żadnego fizycznego nacisku (siły) na uczniów, celem wysłania przez nich sms-a.

Warto jednocześnie wypunktować, że zeznania w których świadkowie definiowali, że byli zmuszani przez oskarżoną do wysyłania sms-ów - po głębszej analizie dowodzą, że owe „zmuszanie do określonego zachowania” (wysyłania sms-ów) - było raczej ich subiektywną oceną i odczuciem, niż rzeczywistym naciskiem. Nie można zakwestionować tego, że oskarżona I. G. nagabując uczniów o głos (sms) była natarczywa, wręcz nachalna, mówiła o konkursie przy każdej nadążającej się okazji - nie stosowała przy tym ani gróźb ani tym bardziej przemocy (jak wykazano wyżej).

Subiektywne poczucie konieczności wysłania sms-a na kandydaturę oskarżonej, wynikało

	<p>raczej z pewnego rodzaju „poczucia wdzięczności” np. za możliwość korzystania w czasie sprawdzianów z podręczników. Nie można więc przyjąć, że uczniowie pozbawienie zostali jakiejś alternatywy w działaniu. Co więcej, zauważyć należy, że zgoda na korzystanie z podręczników nie była warunkowana tym, że najpierw wyślą smsy, a potem ona przymknie oko na korzystanie z podręczników na sprawdzianie. Przeciwnie uczniowie najpierw korzystali z podręczników w czasie sprawdzianów, a na koniec lekcji oskarżona prosiła o zagłosowanie w domu.</p>
zeznania D. B. (2)	
zeznania M. B. (1)	
zeznania W. L.	
zeznania M. M.	
zeznania P. M.	
zeznania E. L.	
zeznania W. P.	
zeznania U. N.	
zeznania A. K.	

zeznania S. Z. (2)	
zeznania K. U.	
zeznania M. W.	
zeznania M. K. (1)	
zeznania M. G.	
zeznania A. M.	
zeznania K. G. (1)	
zeznania D. G.	
zeznania K. K. (1)	
zeznania M. S. (2)	
zeznania K. M.	
zeznania A. G.	
zeznania G. J.	
zeznania K. G. (2)	
K. J.	
zeznania A. J.	
zeznania S. K. (1)	
zeznania K. N.	
zeznania S. K. (2)	
zeznania W. M.	

zeznania A. O.			
zeznania G. R.			
zeznania A. Ś.			
zeznania M. T.			
zeznania G. S. (2)			
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		G. I.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
<p>Stosownie do treści art. 231 § 1 kk za przestępstwo określone w tym przepisie odpowiada funkcjonariusz publiczny, który przekraczając swoje uprawnienia lub niedopełniając obowiązków działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Jeżeli natomiast sprawca dopuszcza się powyższego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej odpowiada na gruncie przestępstwa w typie kwalifikowanym określonym w art. 231 § 2 kk.</p> <p>W świetle przytoczonego przepisu występki ten jest przestępstwem indywidualnym, gdyż może być popełniony</p>			

przez sprawcę będącego funkcjonariuszem publicznym.

Określenia kręgu podmiotów, którym przysługuje status funkcjonariusza publicznego, w kodeksie karnym dokonano, stosując różne metody (niektórzy zostali wymienieni wprost z nazwy, inni przez wskazanie pełnionych przez nich funkcji czy też z uwagi na zajmowane stanowiska). Osoba nienależąca do żadnej z grup wskazanych w art. 115 § 13 nie jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu kodeksu karnego, nawet jeżeli przepisy szczególne zapewniały jej taką ochronę prawną, jaką przewidziano dla funkcjonariuszy publicznych.

Tak właśnie jest w przypadku nauczyciela. Nauczyciel nie jest enumeratywnie wymieniony w treści art. 115 § 13 kk, jednak korzysta z ochrony przewidzianej w art. 63 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela. Cytowany przepis stanowi, że nauczyciel, podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych na zasadach określonych w ustawie

z dnia 06.06.1997 r. – Kodeks karny, co nie jest jednak równoznaczne z możliwością odpowiadania nauczyciela (jako funkcjonariusza publicznego) za delikt w warunkach tegoż kodeksu, w tym za występki z art. 231 kk.

W ocenie Sądu brak jest również podstaw do przyjęcia, że nauczyciel jest pracownikiem administracji rządowej lub samorządu terytorialnego, innego organu państwowego (o których mowa w art. 115 § 13 kk).

Ustawa o pracownikach samorządowych, nie zawiera wprost definicji pracownika samorządowego. Zgodnie z zapisem art. 2 przepisy ustawy stosuje się do pracowników zatrudnionych w:

- urzędach marszałkowskich oraz wojewódzkich samorządowych jednostkach organizacyjnych;

- starostwach powiatowych oraz powiatowych jednostkach organizacyjnych;

- urzędach gmin, jednostkach pomocniczych gmin oraz gminnych jednostkach i zakładach budżetowych;

- biurach (ich odpowiednikach)

związków jednostek
samorządu terytorialnego
oraz zakładów
budżetowych utworzonych
przez te związki;

- biurach (ich
odpowiednikach)
jednostek
administracyjnych
jednostek samorządu
terytorialnego

Rozważając kwestie
podlegania przepisom ww.
ustawy należy mieć na
uwadze również treść art.
3 u.p.s., który stanowi,
iż wobec tych grup
pracowników, których
status prawny określają
odrębne przepisy ustawa
nie ma zastosowania.
Jedną z grup, która
podlega wyłączeniu –
najistotniejszą z punktu
widzenia prawa
oświatowego – jest grupa
nauczycieli,
wychowawców i innych
pracowników
pedagogicznych, o których
mowa w art. 1 ustawy
z dnia 26 stycznia 1982
r. – Karta Nauczyciela
(tekst jedn. Dz. U. z
2006 r. Nr 97, poz. 674
z późn. zm.). Pracownicy
ci, są wprawdzie
zatrudnieni w jednostkach
organizacyjnych jednostek
samorządu terytorialnego
– za takie bowiem uważa
się szkoły i placówki
oświatowe prowadzone
przez samorządy, lecz
ich status prawny
określony został w
sposób wyczerpujący w
przepisach KN – w

tym przypadku jest to lex specialis w stosunku do u.p.s. Potwierdzeniem tego faktu jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B. z dnia 28 listopada 2007 r., (...) SA/Bd 643/07.

Reasumując powyższe rozważania - w rozpoznawanej sprawie brak jest znamienia podmiotu czynu z art. 231 kk (które jest przestępstwem indywidualnym), bowiem oskarżona I. G. nie jest funkcjonariuszem publicznym. Mając na uwadze, że oskarżona I. G. jako nauczyciel nie posiada statusu funkcjonariusza publicznego - jedynym możliwym rozstrzygnięciem w tej sprawie, w oparciu o treść art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt. 2 kpk jest uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Analiza przeprowadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżona I. G. swoim zachowaniem nie zrealizowała również znamion występku zmuszania do określonego zachowania określonego w art. 191 kk.</p> <p>Istotnie z przeprowadzonych dowodów wynika, iż oskarżona I. G. w sposób natarczywy, czasami wręcz nachalny prosiła - uczniów klas I B i 2 EK Zespołu Szkół (...) w N., podczas lekcji historii</p>			

oraz w prywatnych wiadomościach wysyłanych na nich za pośrednictwem komunikatora M. - o wysyłanie sms-ów premium na wskazany przez nią numer telefonu, jako głos na jej kandydaturę w konkursie "Nauczyciel na medal" organizowany przez Gazetę (...). Faktem jest również, że podczas lekcji z klasami 1 B i 2 EK oskarżona zaproponowała uczniom skorzystanie w czasie zajęć z ich telefonów które znajdowały się w specjalnym koszyczku w celu wysłania sms-a premium w ww. konkursie. Uczniowie wzięli telefony do rąk i w przeważającej większości symulowali wysyłanie sms-a. W tym czasie oskarżona albo przechadzała się po klasie, albo siedząc przy biurku odświeżała stronę z wynikami głosowania sprawdzając czy przybywa jej głosów. Liczba głosów nieznacznie "drgnęła" do góry. Oskarżona była trochę rozczarowana, jednak nie weryfikowała indywidualnie który z uczniów wysłał sms-a. Pod koniec lekcji ponowiła prośbę o wysłanie sms-ów w domu.

Sąd stoi na stanowisku, że takie zachowanie oskarżonej nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 191 §1 kk ani żadnego innego czynu

zabronionego.

Przestępstwo z art. 191 §1 kk polega bowiem na stosowaniu przemocy lub groźby bezprawnej celem zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia.

Groźba bezprawna w tym przepisie rozumiana jest jako zarówno groźba określona w art. 190 § 1 (groźba karalna), ale także jako groźba spowodowania postępowania karnego lub rozgłoszenia wiadomości uwłaczającej czci zagrożonego lub jego najbliższych (szantaż).

Żaden z słuchanych w sprawie świadków nie wskazał, by prośbom oskarżonej o wysłanie sms-a premium towarzyszyła jakakolwiek groźba. Przeciwnie z relacji znacznej części uczniów wynika, że w okresie kiedy byli proszeni przez oskarżoną o wysyłanie sms-ów była ona dla nich aż nadto miła, pozwalała im ścigać na sprawdzianach. Koresponduje to z treścią "screen-ów" wiadomości przekazanych przez uczniów które mają pozytywny wydźwięk (zawierają serduszka i "uśmiechnięte" emotikony). Nawet gdy jakiś uczeń informował, że nie może oddać głosu wykazywała zrozumienie. Co prawda w późniejszym czasie (po okresie objętym

zarzutem) zachowanie oskarżonej wobec uczniów uległo zmianie, (co związane było z tym, że o "sprawie" dowiedzieli się inni nauczyciele i dyrektor oraz podjęto czynności wyjaśniające), jednak i tu nie ma żadnych dowodów by oskarżona kierowała do uczniów groźby bezprawne.

Z kolei przemocą jest "takie oddziaływanie środkami fizycznymi, (siłą) które uniemożliwiają lub przełamując opór zmuszanego ma albo nie dopuścić do powstania lub wykonania jego decyzji woli, albo naciskając aktualnie wyrażaną dolegliwością na jego procesy motywacyjne nastawić tę decyzję w pożądanym przez sprawcę kierunku" [T. H., Przemoc jako forma działania przestępnego, K. 1966, s. 65]. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wielokrotnie głosowanej uchwale z dnia 10 grudnia 1998 r., I KZP 22/98, OSNKW 1999, nr 1-2, poz. 2, oraz w wyroku SN z 6.9.1994 r., II KRN 158/94, - wskazując, że przemoc wobec osoby jako forma zmuszania – w rozumieniu art. 191 § 1 – może polegać tylko na bezpośrednim fizycznym oddziaływaniu na człowieka i nie obejmuje oddziaływania pośredniego (tzw. przemocy pośredniej)

przez postępowanie z rzeczą (kiedy sprawca wpływ na wolę pokrzywdzonego próbuje wyrzucić poprzez oddziaływanie fizyczne jedynie na rzecz)

Zdaniem Sądu również i tej formy przestępczego zmuszania nie można przypisać oskarżonej.

Z relacji przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że oskarżona podczas zdarzenia "z rozdawaniem telefonów" poprosiła jednocześnie o oddanie głosu. Tylko nieliczni w tym czasie spełnili prośbę oskarżonej, a zdecydowana większość wykorzystała ten moment na „zabawę telefonem”. Oskarżona w czasie głosowania sprawdzała wyniki na stronie internetowej. Co prawda była trochę zawiedziona z niewielkiego wzrostu wyniku głosowania, jednakże nie było takiej sytuacji aby oskarżona „stała” nad każdym uczniem z osobna i sprawdzała, czy spełnił jej prośbę. Na żadnego ucznia nie działała siła, uniemożliwiając lub przełamując jego opór. Podkreślić należy jednocześnie, co wynika z relacji uczniów klasy 2 E, że w ich przypadku oskarżona dała wybór w kwestii tego czy chcą skorzystać w czasie lekcji z telefonu. Nie wszyscy zabrali

telefony z koszyczka, jednak nie wiązało to z żadną bezpośrednią reakcją oskarżonej wobec tych uczniów (ani słowną ani fizyczną).

Końcowo Sąd nie znalazł podstaw do zakwalifikowania zachowania oskarżonej I. G. jako wyczerpującego znamiona występku sprzedajności osoby pełniącej funkcję publiczną określonego art. 228 § 4 kk. To bowiem przestępstwo wymaga aby jego sprawca nie tylko zażądał korzyści majątkowej ale też od tej korzyści uzależnił wykonanie czynności służbowej. Oskarżona I. G. nie uzależniała czynności "nauczania" od otrzymania (lub obietnicy jej otrzymania) jakiegokolwiek korzyści majątkowej np. w postaci wysyłania płatnych sms-ów w konkursie.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

I

Sąd, na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk, w związku z wydaniem wyroku uniewinniającego, określił, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

II

Jeżeli oskarżony nie skierował przeciwko sobie

podejrzenia popełnienia czynu zabronionego i jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, to w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 k.p.k.). Do kosztów procesu należą również uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika (art. 616§1 pkt 2 k.p.k.).

W świetle powyższego wniosek oskarżonej o zwrot kosztów obrony zasługiwał na uwzględnienie.

Wysokość kosztów obrońcy z wyboru ustalana jest w oparciu o przepisy rozporządzenia z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Przepis § 11 ust. 1 i 2 cyt. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości określa minimalne stawki za czynności adwokackie w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia, które przedstawiają się następująco:

opłata w sprawie objętej śledztwem – 600 złotych i opłata za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym – 840 złotych tj. łącznie 1440 złotych.

Do kwoty tej należało doliczyć kwotę 504 zł (za udział w trzech kolejnych rozprawach) z przelicznika określonego w § 17 pkt. 1 ww. rozporządzenia - tj. w sprawach w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20 %.

$(840 \text{ zł} \times 20\% \times 3 \text{ rozprawy} = 504 \text{ złote}$

$1440 \text{ zł} + 504 \text{ zł} = 1944 \text{ zł}$)

1.Podpis